

... Det kender I, ikke? Kinakål, det spiser man vist kun den dag i dag, hvis man er et marsvin.

Jeg tager lige et glas vand. Uden salt. Uden kål. Vand. Kun vand. Et sted er jeg også kun et menneske. Sagde jeg, at jeg var single?

Ja, hvem er jeg så? Det spørger I nok jer selv om, ikke? Carla er jeg. Det er egentlig meget nemt. Carla, ja, jeg bruger virkemidler til at fortælle om mig selv. Så er I advaret. Kålhovedet, se. Lad os se på det udefra. Det er Carla. Carla er 38 år. Carla vejer 64 kilo. Carla har INGEN mand. Carla har INGEN børn. Carla er det, man kalder en fri og selvstændig kvinde. Carla kan lide kål. Carla har sat sig ind i fermenteringskulturen. Carla er kommet til at leve af sin hobby, nej, sin fritidsinteresse for at kultivere en natur. Hun har sagt til personalet i NOMA, at det vist nok ikke er for ingenting, at de fik den succes med at spise de lokale råvarer, for hvem var det lige, der gav dem en god ide en nat på Andys Bar? Det har René Redzepi godt nok ikke svaret på. Og Carla kan heller ikke være den, der går rundt og venter på svar på den slags ting. Carla skal videre i teksten, for den skriver tilsyneladende ikke sig selv. Carla er målbevidst, selvsikker og har fem, nej, seks gode køkkenknive i skuffen.

Carla er opkaldt efter Super Carla. She's like a rainbow... Nej, hun er ikke en regnbue, men farven fra kålhovedet er den sjette stribe, den som mangler i regnbuen, ikke? Indigo hedder den. Det her er min indigo blues. Ikke at det er så trist, at det gør noget. Det er bare en blå ting, vi har kørende her i Norden. Nordic blue. Kom ikke her, Lars von Trier, jeg har ikke tid til at alle de dogmeregler. Jeg har kål, der skal passes. Og tilpasses.

Hvem er jeg? Jeg træder ind i billedet igen. Jeg er Carla. I har af gode grunde ikke brug for at vide mere. Det er lovgivningen, jeg har med mig. Når man underviser på en aftenskole, er man ikke anonym, men man er heller ikke tilgængelig 24/7. Hvis det er, kan I få mit mobilnummer. Mere hvis der er en proces, der driller, ikke! Jeg er sjældent offline. Hvad nytter det også? Strålerne rammer os alligevel, om vi vil det eller ej. Noget skal vi dø af. Får du et kålhoved i hovedet, er chancerne ikke optimale for at overleve. Faldet i sig selv, selvom det kun er ganske få meter, lad os sige, jeg står oppe på et stillads, og du går under, og jeg så "taber" et hoved, vil på ingen måde give dig en jordisk chance. Hvis du overlever, vil det give fatale konsekvenser. Du vil tale i tunger. Din hjerne vil ikke fungere efter slaget af kål mod dit hoved. Du vil være mærket for livet. Derfor tag jer i agt. At fermentere kål er med hud og hår. Med livet som indsats. Alt kan gå galt. Og alt vil gøre det, hvis du ikke følger mine instrukser nøje! Lyt, når jeg taler. Mærk efter, tag det ind og bearbejd mine processer, kun sådan vil du lære, du er på vej mod noget nyt, en ny dig, i en bedre og forbedret udgave. Tag dit kålhoved under armen og kald det et navn. Kun sådan vil du kunne håndtere en kærlighedsproces. Mit hoved hedder Mr. Same. Mr. Same og jeg. Se op. Se os udefra. Se os indefra. Nej, det kan man ikke. Bare se os.

Hvem er jeg så? Har jeg sagt det hele? Carla er jeg. Eller noget af det, der er Carla, er jeg. Mr. Same, sæt dig. Siger jeg. Mr. Same sæt dig. Og lyt til min fortælling. Jeg har knive med. Derfor vil du lytte.